

Mécses

a Szent Anna Egyházközség hivatalos kiadványa

**„Magasztalja lelkem az Urat,
és szívem ujjong megváltó Istenemben...”**

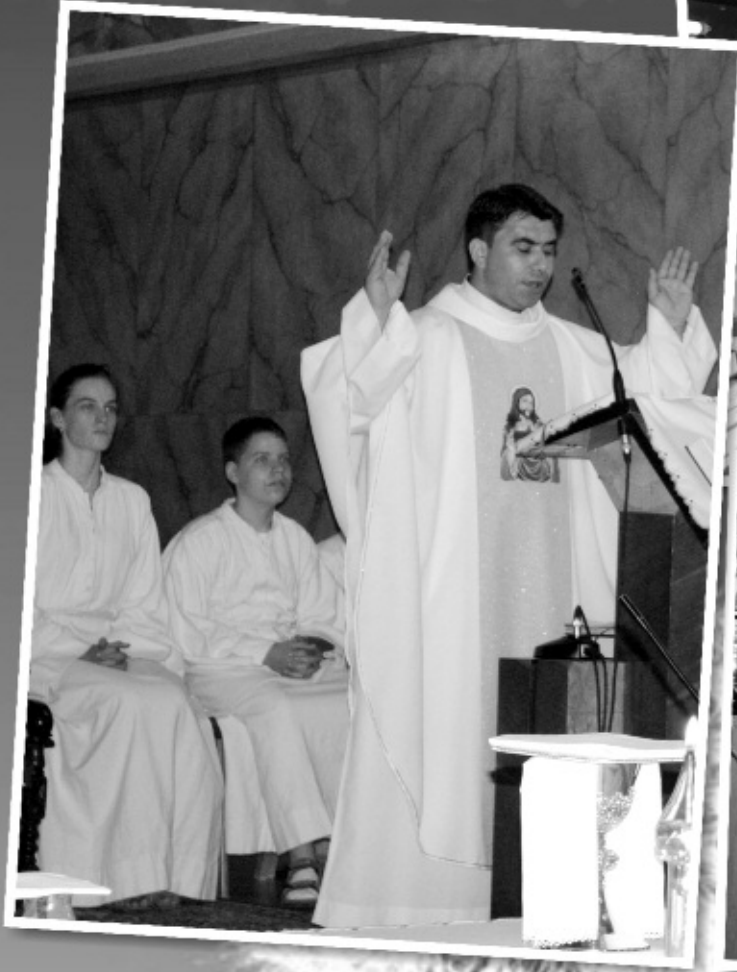
(Lk 1. 46-47.)

Ajánló:

Pünkösöd után · Kettős ünnep · Megszólalt az orgona a Jézus Szíve templomban · „Máriával, Jézus anyjával”
Elsőáldozás a Szent Anna templomban · Szent Ágoston: Isten és az emberi lélek · Magány, magányosan, egyedül
A báránykereső · Száz éve született Ottlik Géza · Kiscserkészek madárgyűrzése · Sivatagi atyák bölcs humora

Pillanatképek az egyházközség életéből

Búcsú a Jézus Szíve templomban

Elsőáldozók a Szent Anna templomban

Pünkösöd után

Szerencsések vagyunk, hogy szűkebb és tágabb értelemben is pünkösöd után vagyunk. Idei évet nézve már jócskán elhagytuk pünkösödöt, hisz benne vagyunk az aratásban. Tágabb értelmezésben már a közel 2000 év óta születettek mind az első pünkösöd, „A” pünkösöd után éltek illetve élnek. S hogy ez miért jó nekünk késői Krisztus követőknek?

Az apostolok hiába éltek együtt, hallgatva tanítását, Jézussal, a nagypénteki események teljesen összezavarták őket. Sőt még a feltámadás után is bizonytalanok voltak. Nem véletlen – hisz Jézus erősen érezte kétségeiket, hogy mindjárt húsvétvasárnap este az első közös megjelenéskor már küldi irányukba a Szentlelket. Az igazi lélekkiráadás, ami megvilágosítja a homályos és összefüggéseket nehezen látó apostolokat az első pünkösödkor következett be és tart a világ végéig.

Isten lelke, sugallatai itt van velünk, csak élni kellene vele. Ahogy a rádiót ráhangoljuk az adásra, így kell a lelkünket is odakapcsolni a Szentlélekhez. Ha ez sikerül minden olyan

egyszerűvé és érthetővé válik. Letisztul a zavaros életünk és előtűnnek a fontos és lényeges dolgok és a sok érthetlenség, szennyeződés alól marad.

Sokszor úgy érzem, hogy az évenként vissza-visszatérő pünkösöd olyan háttérbe szorított ünnep, pedig nélküle nem értenék meg a betlehemi jászol egyszerűségét és húsvét lényegét sem. Pünkösöd számunkra az origó, a kiindulópont, a „pókháló” közepe. Ennek fényében, sugallatára értelmezhetjük csak az életünket, találhatjuk meg helyünket a világban. Csak így közelíthetünk a nagy kérdés felé: miért is vagyunk a világon, így láthatjuk, érezhetjük, hogy nem vagyunk magunkra hagyva. Hisz Isten a saját képmására teremtette az embert, sőt közénk is jött, hogy példát mutasson. Menybemenetele kapcsán mondják egyes filozófusok, Isten magára hagyta a világot. Pont pünkösöd az, ami ezt megcáfolja, bejeljesíti a Jézusi ígéretet:

“Én veletek vagyok a világ végéig.”

Dr. Horváth György

Kettős ünnep

A felsőpárti Jézus Szíve templom közössége kettős ünnepre készült 2012. június 17-én. A búcsú, templomunk legnagyobb éves ünnepe, egy másik fontos eseményt is magában foglalt. Az évek óta egyre rosszabb állapotú orgona felújítása megtörtént, így a megújult hangszer megszentelésére is sor kerülhetett.

A régi időket idéző telt padsorok várták a szentmisét bemutató vendégatyát, ft. Kovács István zombolyai plébánost és Tótsi Bálint atyát. Nagy öröm egy kis plébánia életében, amikor szinte teljesen megtelnek az évközi vasárnapokon foghíjas padsorok és énekkar énekel a szentmisén. A homíliát Kovács atya tartotta és egy igen nehéz témát, a szív érzéseit járta körül. Nem könnyű erről a hétköznapi életben elcsépelet szóról újat, érdekeset mondani. Kovács István plébános úr mégis olyan sok oldalról közelítette meg a szív és főleg Jézus Szíve fogalmát, amire valószínűleg csak kevesen gondoltak. A szentbeszéd fontos tanulsága volt, hogy az értelem, az érzélem és a hit csak együtt létezhetnek igazán. A közösség hívei a szentbeszéd után talán jobban megértették templomunk nevét, ezt a néha elvontnak tűnő kifejezést. István atyának ezúton is szeretnénk megköszönni, hogy gondolatait megosztotta velünk.

A szentmise végén a plébános urak ünnepélyesen megszentelték az orgonát. Ez a felújítás már nagyon időszerű volt, mely nem jöhetett volna létre a hívő közösség kisebb nagyobb adományai nélkül. Az adományozóknak a plébános úr a hívek nevében is megköszönte segítségnyújtásukat. Végül Nagy János karnagy úr és Andor Csilla énekes rövid, de annál szebb koncertjét hallgathattuk meg, mely kertbe foglalta ezt a szép ünnepet.

Varjú Attila

Megszólt az orgona

Örömmel tapasztalhatták, akik részt vettek a Jézus Szíve templom búcsúi miséjén, hogy megszólt a felújított orgona.

1958-ban, nehéz időben készült el a templom új orgonája. A hívek óriási áldozatot vállaltak, az ipari környezet sem kedvezett, gyenge minőségű anyagok ártak rendelkezésre. A hangszer mégis – gondos karbantartással – működött az ezredfordulóig.

Azóta nehezen volt használható, nem működtek kapcsolók, a belső szerkezet elrepedett, a kilyukadt fúvó oly erős hangot adott, hogy nem lehetett a miséző pap és a felolvasók beszédét érteni.

A korábban felkért szakemberek elutasítóak voltak, új építését ajánlották, amit az Egyházközség nem tudott volna vállalni. Hála Istennek mégis volt megoldás, Váradi István orgonaépítő mester munkatársaival – garanciát is vállalva – működéssé tették a hangszer.

A felújított orgonát ünnepélyes kezetek között áldotta meg Kovács István plébános úr.

A szentmiséhez kapcsolódóan rövid hangversennyel igyekeztünk emlékeztetessé tenni ezt a napot, amelyen közreműködött Andor Csilla énekművész, a Szent Anna Templom Szkolája és orgonált e sorok írója.

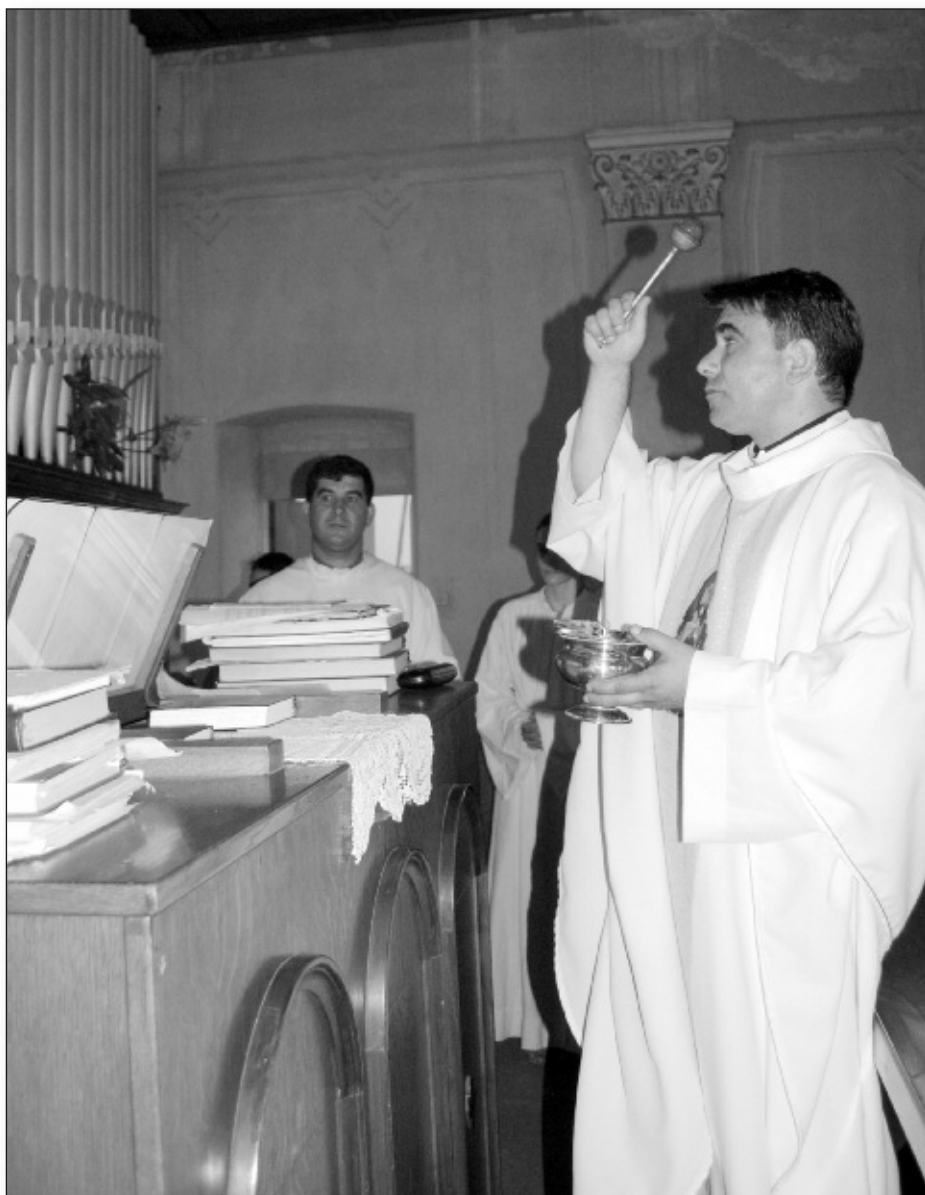
A felújítás nem valósulhatott volna meg a hívek anyagi áldozatvállalása nélkül.

A nagyobb összegű támogatók – akiknek nevét a kóruson, emléktáblán örökítették meg – Dr. Horváth György, Dr. Kispál Mihály és családja valamint Szöriné Zielinska Alicja.

Természetesen egy ilyen méretű munka csak közös összefogással valósulhatott meg. Hálásan köszönjük Ambrus Sándorné, Aradi Mihályné, Beck Józsefné, Boros Etelka, Chemez Attila, Dancsó János, Dávid Ferenc, Dr. Bartha Lászlóné, Dr. Fornai Katalin, Dr. Horváth György, Dr. Kispál Mihály, Faragó Péter, Harmati Istvánné, László Sándor, Piti Ferencné, Szabóné Bodor Mária, Szőri Barbara, Szöriné Zielinska Alicja, Tamás Katalin és Vári Dezsőné támogatását.

A közösség a köszöneten túl, imában kérje az Úr áldását jótévőinkért.

Nagy János

Szilágyi László: **Állapot**

*Az igaz
imádság
várakozó
csöndjében
felfokozódik
az Isten
szeretet
ünnepélye.*

„Máriával, Jézus anyjával”

A címben szereplő gondolat volt a mottója, az idei 569. csíksomlyói búcsúi zarándoklatnak, ahol a Kárpát-medence és a világ magyarsága ismét hatalmas tömeg formájában járt a Szűzanya lába elé.

Szentesi zarándokként, intézményes keretek között, immár a 18. alkalommal vettünk részt a Somlyó-hegyek nyergében az ünnepi szentmisén.

Sokan kérdezik, hogy nem unalmas mindig ugyanoda visszatérni?

Egyszerű zarándokként is elmondható, hogy külsőségében és lelkiségében mindig újat és újat nyújt számunkra. Az idei szentmise rendhagyó volt még abban a tekintetben is, hogy 7 éve mindig megáztunk, idén viszont a Szűzanya eltekintett a mosdatásunktól. Hála legyen ezért is Neki!

Nem unalmas, mert együtt lenni jó. Nem unalmas, mert a zarándoklat áldozattal (idő, pénz, fáradság) jár és áldozatot hozni unalomból nem lehet.

Nagyszerű érzés – csak sajnos nem maradandó -, hogy nincs rang, társadalmi különbségtétel. A zarándok tengerben együtt ballag a kendős öreg néni a világhírű szobrászművésszel, a politikus és a nagybajszú harisnyás székely bácsi. Valahogy tényleg összehoz bennünket olyankor, egy olyan nagyszerű hatalom, melynek vezérletével a hétköznapijainkra is búcsús hangulatot tudnánk teremteni. Csupán rajtunk áll, hogy nem így van.

Tömegnek látszunk és mégis oly kevesen vagyunk, hogy a csonka házánkat sem tudjuk már lassan megtölteni. Nemcsak másokon múlik, hogy lassan elfogyunk e Hazában.

Nekünk, magyaroknak különösen van miért zarándokolni. Máriával, Jézus anyjával a mi népünk már több, mint ezer éve szövetséget kötött. Nekünk a mottó nem egy elérendő vágy, egy jól hangzó szlogen, hanem szószerinti valóság.

Higgyük el végre, amit Pio atya mondott:

„Kevés nemzetnek van olyan nagyhatalmú őrangyala, mint a magyaroknak és bizony helyes lenne

erősebben kérniük hathatós oltalmát országukra!”

Magyarok Nagyasszonya!

Jövöre is szeretnénk az összmagyarság legnagyobb zarándokhelyén, Csíksomlyón ott lenni Nálad, ahol anyai szeretettel átölelsz bennünket és érezhetjük gyermekeidet féltő és örökké békítő oltalmadat.

Itt jegyzem meg, hogy a Mária út két végállomása Csíksomlyó és Mariazell minden évben a „kötelezően” felkeresendő helyeink közé tartozik. Nagy szeretettel hívjuk és várjuk a kedves testvéreket az augusztusi Mariazell-i zarándoklatra.

Halmai István

Biztos vagyok abban, hogy sem térbeli távolság, sem halál vagy távollét szét nem választhatja azokat, akiket egy Lélek éltet, egy szeretet fűz össze.

Az elsőáldozás

Az elsőáldozás életünkben az egyik legnagyobb találkozást jelenti Istennel. Hogyha magunkhoz vesszük a Szentostyát, akkor Jézusra és arra gondolunk, hogy meghalt értünk a keresztfán és minden szentmisén ott van velünk

kenyér és bor színében.

De az elsőáldozást megelőzi a gyónás. Izgalmas mozzanat belépni a gyóntatószékbe és bevallani vétkeinket. Sok embernek nincs bátorsága őszintén és bátran szembenézni bűneivel. Az aki tényleg

hisz Krisztusban, az tiszta szívvel megbánja minden rossz tettét. Egyesek azért nem gyónják meg bűneiket, mert gyávák. Nem tudatosul bennük, hogy Istentől kell várni a feloldozást. Ne féljünk kimondani a bűneinket, ne válasszon el semmi a gyakori szantáldozástól. Élmény volt számunkra a felkészülés. Nagyon átbeszélgettük a hittanórákon és a plébániai alkalmon. Kiállítás is készítettünk, hogy közelebb kerüljünk a Titokhoz. Igazi várakozás élt bennünk, vágytunk találkozni az Úrral.

Beteljesült a szentmisén elhangzó mondat:

„Boldogok, akiket meghív asztalához Jézus az Isten Báránya.”

Bognár Ágnes

4. osztályos tanuló

Szent Erzsébet Ált. Iskola

Szent Ágoston

Isten és az emberi lélek

Te vagy Uram ítélő bírám, hisz Te teremtettél, ezért végtől – végig ismeresz engem.

Igaz, hogy most csak a „tükör által, homályban látunk” (1Kor 13,12.) téged ezért most még magamról erősebb tudatom van, mint Rólad. Azt viszont már most is tudom rólad, hogy semminek sincs rajtad ereje. Magamról meg azt sem tudom, milyen kísértésnek tudok ellenállni. Csak abban reménykedem, hogy szótartó vagy, s nem engedsz erőnkön fölül kísértésbe esni bennünket, hanem erőt is adsz hozzá, hogy elbírnak.

Mikor Istent kerestem bekiáltottam az érzéseimet körülvevő mindenségbe: Beszéljetek az én Istenemről! Nem ti vagytok, de mondjatok róla valamit! S felzúgtak hatalmas hangon: ő a mi Teremtőnk! Kérdezősködésem világszemlélet volt, szépségük volt a felelet. A világ szépségét mindenki látja, miért nem „beszél” hát mindenkihez egyformán?

Az egyik ember csak nézegeti, a másik nézi és kérdezi. Egyazon módon mutatkozik mindkettőnek, de az egyik előtt hallgat, a másiknak beszél; illetőleg mindenkihez

beszél, de csak azok értik, akik a kívülről vett beszédét belül az igazsággal egybevetik. Az igazság pedig azt mondja neked: ég és föld és bármely anyag nem lehet a te Istened!

Akinek szeme van, láthatja, hogy az anyag mindig kisebb a részben, mint az egészben!

Azt mondom neked, lelkem: magad is több vagy te ezeknél. A hozzád tartozó test tömegét te tartod fenn azzal, hogy élteted, ugyanezt test a testtel meg nem teheti. Az Isten pedig neked is élet – éltető!

Magány, magányosan, egyedül

Félelmetes állapot a magány. Jézus legelkeseredettebb szavait is ez váltja ki, az elhagyatottság. „Uram, Uram, miért hagytál el engem!” – ezzel a kiáltással élte át talán a legmélyebben az emberi természet fájalmát és veszélyeit.

Mi viszont magányosak lettünk, mert nem tudunk magányosak lenni. Ez azt jelenti, hogy az ember, ki a külsőségeket, a kinti ingereket hajszolta, közben elveszíti belső fogékonyságát, hallását a csendre, képességét az elmélyülésre. Elfelejtett befelé fordulni. S ezzel egyidejűleg veszítette el másik képességét is, nyitottságát a világ,

a többi ember felé. A magányos ember fordítottja a szent: tökéletes befelé fordultságával Isten és tökéletlen nyitottságával az emberek felé. Rajta keresztül a Szentlélek szabadon fújdogál a világba.

Az Istennel élő ember épp ezért egyedül formailag válhat magányossá. S ez nem számít. Ahogy az alkotó ember magánya is csak formai magány, de tartalmában épp az ellenkezője, az imádkozó embernek is a magányos fa lehetne a jelképe, ahogy gyökérével a földben áll, s leveleivel kibe lélegzi a világot.

Divatszó lett a magány, s ez mindenestre jelzi, hol kell a magányos kereszténynek vigyáznia, miből kell korszerű vizsgát tennie. Magányból. Abból, hogy magányában hogyan tud minél mélyebb, minél élőbb és állandóbb kapcsolatot teremteni Istennel. Magányból kell vizsgáznia és az emberek, a világ felé való nyitottságból, mely lényegében a „jó magányosság” ellenpróbája, ikertestvére.

A magány Istene a nyitott lelkek jutalma.

Pilinszky János

A báránykereső

Az elsőáldozást megelőzte a báránykereső pályázat. Leginkább a harmadik - negyedik osztályosoknak szólt. Az Ószövetségben a bárányt áldozati állatként ismerjük meg. Az Újszövetségben Jézus az Isten Bárányát jelenti Isten áldozatát, amellyel az embereket megváltotta. Olykor Jézust egyes

cselekedeteiben Jó Pásztorként azonosítjuk. A báránykereső arra szolgál, hogy a gyerekek tudják, értsék és szeressék a Bibliát kezelni most és felnőtt korukban is.

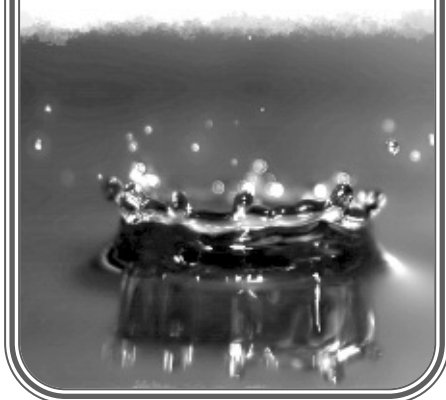
Én is társaim élvezettel forgattuk a kezünkben a Bibliát és szívesen írtuk ki a negyven darab „bárányos” mondatot, amiért egy – egy tábla csoki volt a jutalom. Szinte minden gyerek már a verseny elején jól haladt, még a betegek is két nap alatt bepótolták a lemaradásukat. Mindig csak a keresőt akartuk írni. Szünetekben is azon dolgoztunk, de volt olyan is, hogy valakit órán rajtakaptak, hogy a pad alatt a Bibliát lapozgatja. Sokan felajánlották társaiknak a segítségüket, így egyre közelebb kerültek egymáshoz és az Istenhez.

Bognár Ágnes

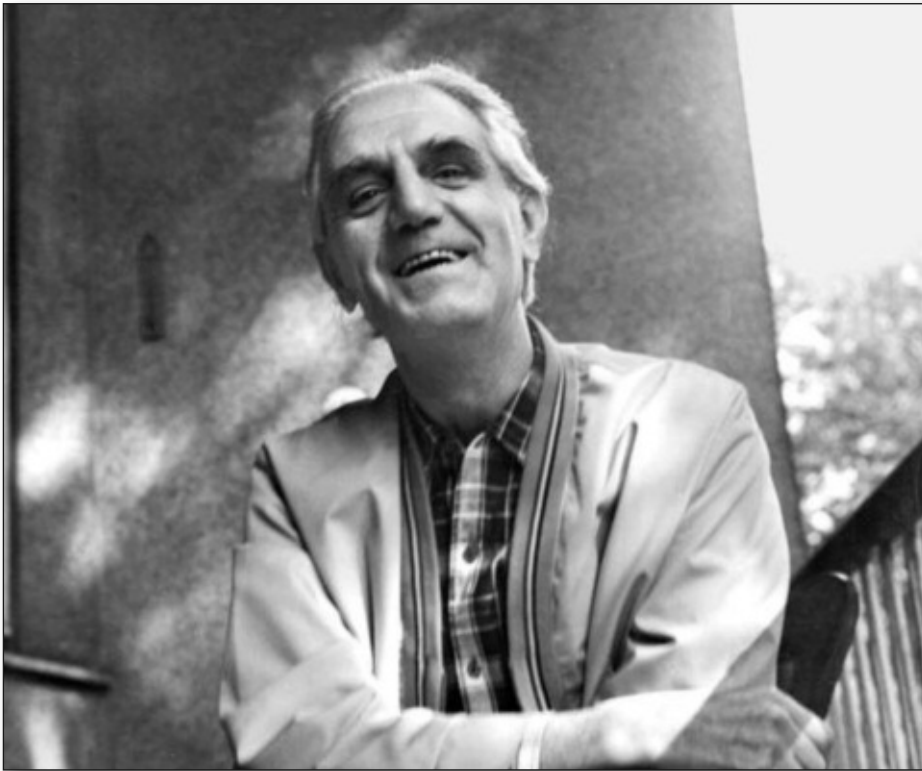
*4. osztályos tanuló
Szent Erzsébet Ált. Iskola*

*Magadnak
teremtettél
minket, Uram,
és szívünk
nyugtalan
addig, amíg
meg nem
nyugszik
Benned.*

(Szent Ágoston)

Száz éve született Ottlik Géza

Az évforduló alkalmából Kőszegen, Budapesten, Gödöllőn, kiállításokkal, felolvasó estekkel, vetélkedőkkel emlékeznek meg kiemelten az íróról. Szerencsére az országban sok helyen, köztük Szentesen is volt vagy lesz Ottlik Géza munkásságáról szó.

Rá is mondhatjuk, egykötetes író. Pedig először 1939-ben jelent meg első írása a Nyugatban Drugeth – legenda címmel.

„Babits azt üzent: tetszett. Ezzel befogadtak a Nyugat munkatársának. Nagyobb dicsőség soha nem

ért” – nyilatkozta önéletrajzában, pedig kapott Kossuth – díjat, József Attila – díjat, Örkény István – díjat.

Kiváló matematikus volt (Fehér Lipót tanítvány) Nemzetközi bridsz – szakértő. Kiváló fordító: Dickens, Shaw, Hemingway, Osborne fordításai az eredetivel azonosak. Fordító munkásságáért a brit kormány hosszabb tanulmányútra hívta meg Londonba.

Mégis, ha meghalljuk, Ottlik nevét csak az „Iskola a határon” jut eszünkbe. A regény önéletrajzi ihletésű, ugyanis az író 1923-tól 1926-ig

a kőszegi katonai alreálsikolában, majd 1926 – 1929 –ig a budai főreáliskolában tanul.

Iskola a határon regényben nincs konkrétan megnevezve a kisváros, csak utalás van: Gyöngyös folyik rajta keresztül, közelében van a hétforrás. Az idősík is változó: a cselekmény legnagyobb részt az 1920-as években játszódik, de 1944-45-ről és 1957-ről is van szó. Némi rejtelmesség a történeten is áthúzódik, hisz több visszaemlékezés fedí, olykor elfedi egymást.

Mindenképpen előtűnik a regény hangulatából, hogy Trianon után vagyunk és egy megcsonkított ország, megcsonkított hadserege keresi a kiutat, keresi a katonai utánpótlást.

10-11 éves gyerekek elszakadva a megszokott családi környezetből bekerülnek egy katonás intézetbe, ahol hosszú hónapok kudarcai, szenvedései alakítják ki (vagy nem) az összetartozás, az egymásra utaltság érzését.

A török ostrom emlékezete fontos helyet foglal el: „a védők tudják, hogy a hazájukon kívül még egy sokkal kisebb és egy sokkal nagyobb hazájuk is van s ők mind a kettőt megvédték: a városukat, ahol születtek és a világrészüket, ahol senki sem borotválta a koponyáját.”

Jó nyári olvasást kívánok:

Dr. Horváth György

Szilágyi László:

**Aki engem követ
ővé lesz az élet világossága**

(Jn 8. 12.)

Az élet világossága nem más, mint a Társadalom egészében és az emberi kapcsolatok Egymáshoz való viszonyában, felismerni a szeretet Igazul létező minőségét

Kiscserkész madárgyűrés a Fehér-tavon

Az 582 sz. Attila cserkészcsapat egy kiscserkész különítménye 2012 május 12.-én madárgyűrésen vett részt Sándorfalván. Helyismeret és kapcsolatok hiányában a szentesi „madárbarátok” vezetőjére kellett bízunk magunkat, akivel az indulásunk előtt 18 órával sikerült felvennem először a kapcsolatot. Az utazást személyautókkal szülői segítséggel oldottuk meg. A helyszínre érkezvén alkalmi vezetőnk sóhajtott fel megkönnyebbülve: - „Jól van, itt vannak és gyűrésnek is!”- minek hallatán az emberi élet értékén és az erőszak hiábavalóságán kezdünk el komolyan elgondolkodni.

A munkát Lovászi Péter ornitológus végezte. Házilag készített kis zsákokból egyre- másra kerültek elő a befogott madarak, cinegék, fecskék, fülemülék, nádirigók. Gyerekeink mindezt érdeklődve figyelték- úgy az első háromnegyed órában- majd amikor a zsákok fajgazdagsága alábbhagyott, más elfoglaltság után néztek- pl. pocsolyába kőhajigálás, bújócska. Mi felnőttek néztük és hallgattuk hát tovább érdeklődve amit Péter közben mesélt. Jó volt látni azt is, hogy milyen gyengédséggel bánik a kis foglyokkal. Ahol sérülés gyanúja állt fönn, azt nem engedte vissza a természetbe csak annak későbbi tüzetes átvizsgálása után. A madarak vagy jól viselték a megpróbáltatásokat vagy a Stockholmszindróma tünetei jelentkeztek rajtuk- miszerint a túsok egy idő után szimpatizálni kezdenek a fogvatar-

tójukkal. Amikor végzett a gyűréssel és elengedte őket, a kismadarak egy darabig csak figyeltek, majd egy csippantás kíséretében repültek csak el.

A délelőtti sztárja- ami gyerekeink figyelmét is újra felkeltette- egy törpe gém volt, aznap a legnagyobb testű befogott madár. Anatómiai sajátágaiból kifolyólag jó darabig eltartott míg Péter kihámozta a zsákból és meggyűrészte. Amikor végre visszanyerte a szabadságát ő sem repült el azonnal, de valószínűleg nem az irántunk érzett végtelen hála végett, hogy az életét megkíméltük. Határozottan utasított vissza részünkről minden további érdeklődést, még a fotózásra is harciasan reagált. Megtudtuk továbbá, hogy két füzike fajt, azoknak 13.-ik evezőtolláról lehet csak nagy biztonsággal meghatározni.

Miután minden madarat elengedtünk és meggyőződünk, hogy nincsenek a hálókban további foglyok, a gyerekek nagy bánatára hazaindultunk. Nagyon jól érezték magukat a madarak nélkül is.

A kirándulás értékelésekor mindenképp megjegyzendő, hogy kirándulás szervezést csak megbízható, lehetőleg egy korábban már megismert ember vezetésére bízunk. Továbbá figyelembe kell venni a kiscserkészek életkori sajátágaiból fakadó érdeklődési kört is. Mi szülők és felnőttek mindenképp egy nagyon hasznos és eddig csak televízióban látott műveletnek voltunk szemtanúi, amit később egy másik helyen és alkalmal szívesen megismételnénk.

ŐV Hegedűs Csaba

582.sz. Attila cs. cs.

Sivatagi atyák bölcs humora

Cirill barát egyik mondása:

– Isten olyan, mint a pillangó. Minél inkább szeretnék megfogni, annál jobban szökik tőletek.

Ha hűségesen szolgáljátok és türelemmel vártok rá, akkor pedig egyszerűen az orrotokra telepszik.

*****

Samuel atya útközben egy sokgyermekes édesapával találkozott. Hallotta, hogy a feleség ismét szült, azt azonban nem tudta, hogy hármass ikreket hozott a világra.

– Örülj és örvendezz! – biztatta az édesapát. Hallom, hogy az Úr megint rád mosolygott!

Mire a férfi:

– Ezúttal nem mosolygott, hanem teljes szívéből nevetett!

*****

A sivatagi szerzetesek általában sokáig éltek. Eleutheriosz atya azonban a századik esztendeje után egyre feledékenyebb lett. Egy alkalommal eltévedt Damaszkusz kis utcáin.

– Barátom – szólított meg egy járókelőt -, meg tudnád mondani, hol van Eleutheriosz atya?

– Hát nem te vagy Eleutheriosz atya?

– De igen, csak azt nem tudom, hol vagyok.

Daniel atyát a bűnösök iránti irgalmáról és könyörületességéről ismerték. Az egyik látogatása alkalmával a beteg nagyon hallgató volt.

– Én nem beszéllek rá, hogy meggyónj – mondta neki. Nem akarom, hogy félelemből téves döntést hozz. Inkább aludj rá egyet. Ha holnap még fölébredsz, hívass!

*****

Egy szerzetes így panaszkodott a társának:

– Szörnyű dolog történt velem! Azt álmodtam, hogy az újoncoknak

prédikálok!

– Mi ebben a szörnyű?

– Az, hogy amikor felébredtem, akkor láttam, hogy valóban az újoncoknak prédikálok!

*****

Egy templom küszöbén állt egy ravasz koldus.

– Nem szégyelled magad? – fedte meg egy alkalommal a szerzetes. Egy hónappal ezelőtt vak voltál, most meg csonka?

– Ne mérgeledj atya, hanem inkább örvendezz! Visszanyertem a látásomat, s ez úgy meghatott, hogy leesett a karom.

*****

Egy tréfás kedvű szerzetes megkérdezte társát:

– Szerinted mit csinál Noé az özönvíz negyven napja alatt? Gondolom szívesen horgászott volna, de csak két gilisztája volt.

*****

Mihály atya találós kérdést tett fel újoncainak:

– Melyik parancsolatnak engedelmeskednénk, ha védelmébe kelnék egy szárnak, amelyet gazdája ütleget?

– Szeresd felebarátodat, mint önmagadat!

Fiúk, Lányok!

Gyere te is közénk és légy **CSERKÉSZ!**

Szeretettel várunk minden pénteken 16 órától a Szent Anna Plébánián.

Érdeklődni:

személyesen, vagy a 06-20/7769-924 telefonszámon Hegedűs Csabánál.

Mécses

A Szent Anna Egyházközség hivatalos kiadványa

Megjelenik 200 példányban.
Szerkesztő: Tópsi Bálint
Postacím: 6600 Szentés. Erzsébet tér 2.

Nyomtatás:
Fotó-Print Stúdió, Szentés
www.fotoprint.hu

Látogassa meg honlapunkat:

www.szentannaplebania.hu

Pillanatképek az egyházköztség életéből

Gyerekmise a Kápolnában

Az orgona játszóasztalának helyre emelése a Szent Anna templomban

Jutalom ajándék átadása a tanévzáró Te-Deum-on

Cserkészek a Fehér-tónál

Szilágyi László

Segíts Istenünk, Segítsd Meg az Embereket

Istenünk segíts az adott korban jól gondolkodni
szavainkkal és tetteinkkel igazat akarni
a szegénységet tökéletesen felszámolni
Krisztus-i Szent – életet megvalósítani;
jóságos békédben felnevelni gyermekeinket
élő hitünkből megmunkálni lelki – szőlleidet
elfáradtan járják utaid az emberek
SEGÍTSD, hogy még életükben hozzád emelkedjenk.